

Błażej Baszczak
Uniwersytet Zielonogórski

*Szaleństwo decyzji w obliczu niemożliwego:
(post)egzystencjalny wymiar dekonstrukcji Jacquesa Derridy
[résumé]*

W uprawianej przez Jacquesa Derridę filozofii dekonstrukcji charakterystyczne było teoretyczne dowartościowanie kategorii nierozstrzygalności mającej zarówno opisywać ontologiczny status niejednoznacznej rzeczywistości, jak i uwidaczniać złożone, egzystencjalne doświadczeniem każdego podmiotu. Kategoria ta jest próbą odsłonięcia przez filozofa tego, jak bardzo jesteśmy uwikłani w trudności z podejmowaniem decyzji, a zarazem jak każda decyzja powinna zostać sproblematyzowana, by właściwie zrozumieć jej istotę oraz konsekwencje. Nierozstrzygalność – jako jedno z meta-pojęć dekonstrukcji, a zarazem jedna ze znamienych cech uprawianej przez autora *Donner la mort* formy filozofowania – dotyczy przede wszystkim obszaru filozofii praktycznej, dyskursu etyczno-polityczno-religijnego i odnosi się do takich kategorii jak dar, gościnność, przyjaźń, przebaczenie oraz sprawiedliwość. Filozof nie tyle poszukiwał desygnatów tych pojęć, ile za ich sprawą tworzył – jak sam to nazywał – coś w rodzaju etyki ponad etyką, etykę hiperboliczną, zajmującą się badaniem warunków możliwości, a raczej niemożliwości ich istnienia, dochodząc do immanentnie zawartych, zdaniem filozofa, aporii i paradoksów w egzystencjalnym namyśle nad działaniem podmiotu. Pojęcia te cechuje swoista paradoksalność ich istoty, mianowicie są one możliwe i niemożliwe zarazem. Wyrazić ich sposób istnienia można tylko w aporetycznej i paradoksalnej kategorii *możliwość niemożliwości*, tudzież *możliwość niemożliwego*. W moim wystąpieniu będę starał się poddać te kategorie rzeczowej analizie, a przez to wydobyć (post)egzystencjalny wymiar filozofii dekonstrukcji.